

مجموعه داستان‌های برگزیده چهارمین جشنواره
ادبیات داستانی بسیج

چهارمین سالگرد ۸۲

جشنواره ادبیات داستانی بسیج (چهارمین: ۱۳۸۳: پندر هجاس).
طوقی: مجموعه داستان‌های برگزیده چهارمین جشنواره ادبیات داستانی
بسیج/ تهیه کننده معاونت فرهنگی پرورشی نیروی مقاومت بسیج
[سپاه پاسداران انقلاب اسلامی] - - تهران: فرآهنگ اندیشه، ۱۳۸۴
۱۴۶ ص

ISBN: 964-96331-1-1 ریل: ۹۰۰۰

نخستین جشنواره تحت عنوان "جشنواره ادبیات داستانی (نخستین: ۱۳۷۹:

تبریز) برگزار شده است.

فهرستویی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱. داستانهای کوتاه فارسی - - قرن ۱۴ - - مجموعه‌ها: الف، سپاه پاسداران

انقلاب اسلامی، نیروی مقاومت بسیج، معاونت فرهنگی پرورشی، به جشنواره

ادبیات داستانی (نخستین: ۱۳۷۹: تبریز).

AU 3/۶۲۰۸

PIR ۲۲۴۹

۱۳۸۴

۸۴ - ۲۰۵۶۵

کتابخانه ملی ایران

طوقی

مجموعه داستانهای برگزیده چهارمین جشنواره ادبیات داستانی بسیج

تهیه کننده: معاونت فرهنگی پرورشی نیروی مقاومت بسیج

انتشارات فرآهنگ اندیشه

ناشر:

اول / تابستان ۱۳۸۴

نوبت چاپ:

جلد ۳۰۰۰

شمارگان:

۹۰۰ تومان

بها:

۱-۱ - ۹۶۳۳۱ - ۹۶۴

شابک:

نشانی: تهران، صندوق پستی ۴۵۵ - ۱۵۸۵۵

فهرست

۱۱	بختک
۱۷	جنون سبز مایل به بنفش
۲۷	سربازها
۳۵	پاسبان گربه روی دیوار
۴۳	پلان آخر
۴۹	زوار
۵۵	طوقی
۷۱	وامدار
۷۷	کبوتر صحرایی
۸۷	عزیز
۹۵	روزی که من مردم
۱۰۱	تپه های پوشیده از بلوط
۱۰۹	دست های سرمازده
۱۱۷	پدر تو می آیی
۱۲۳	تهران

نوشتنی؛ نه از سر نو نوشتن

مجید قیصری

نوشتن داستان کوتاه بی شک برای هر نوجوان و جوانی که چندتایی داستان کوتاه خوانده باشد، وسوسه انگیز است. چرا که هر کدام از مخاطراتی داریم و تجربیاتی هر چند خام از زندگی. و با خواندن داستانی مشابه زندگی خودمان این احساس در ما قوت می گیرد که پس من هم می توانم بنویسم!

اما آیا کار به همین سهل الوصولی است که به نظر می آید؟

شاید خاصیت داستان کوتاه همین حالت اغوا کنندگی آن باشد. گاه می شود که از خودم می پرسم باید از کسانی که در مقابل وسوسه نوشتن مقاومت می کنند سوال شود که چرا شما نمی نویسید؟ مگر شما چیزی برای گفتن ندارید؟ اگر جوابتان به این سوال آری است، پس دست به کار نوشتن شوید.

اما آیا کوتاه بودن متن به اضافه چند دیالوگ و چند توصیف کوتاه و بلند از طبیعت به ما اجازه می دهد که روی متن خود اسم داستان کوتاه بگذاریم. عده ای کار را از سهل تر گرفته اند و بی زحمت و شناختی از اصول داستان نویسی دارند داستان کوتاه می نویسند. داستان هایی در حد یک پاراگراف.

آیا واقعاً جایگاه داستان کوتاه به این جا رسیده که در حق آن این قدر کم لطفی

شود؟

این که داستان کوتاه در هر دورانی نیاز به نیروهای تازه نفس و خون تازه‌ای دارد، جای تردید نیست. برای این که نسل نویسندگان جدید بخواهند وارد این عرصه شوند نیازهای متعددی دارند، آشنایی با تاریخ،... و بیش از هر چیز نیاز به آموزش داستان‌نویسی، نیاز به خواندن آثار جدی داستان‌نویسان بزرگ، داستان کوتاه بیش از آن که ما را فرا بخواند به نوشتن، ما را به خواندن فرا می‌خواند. آن هم خواندنی بسیار با حوصله و جدی. چرا که نوشتن امری است جدی و از سر شوخی و تفنن نمی‌شود و وارد هیچ رشته‌ای شد. هر کس در هر فن و حرفه‌ای که هست یابد آن علاقه دارد، اولین سوالی که از خود باید بکند این است که چقدر حاضر است برای آن فن زحمت و به قول قدیمی‌ها دود چراغ بخورد؟

۲

بسیاری از جوانان مادچاز توهم نوشتن هستند. توهمی که پس از سال‌ها شاید متوجه آن شوند، این که آن چه می‌نوشته‌اند داستان نبوده است. شاید خاطره، شاید قطعه ادبی که همه این‌ها در جای خودش بسیار ارزشمند و قابل احترام است. اما داستان نبوده است.

سوال دیگری که در این عرصه به نظر جدی می‌آید، این است که هر نویسنده‌ای باید از خود سوال کند ماده یا مصالح کارش چیست؟ واقعاً نویسنده از چه ماده‌ای برای نوشتن خود سود می‌برد؟

اولین جوابی که به ذهن متبادر می‌شود این است: کلمه!

نه این گونه نیست. آن چه یک نویسنده به عنوان مصالح کار خود از آن سود می‌برد، زندگی است و انتقال این تجربه بزرگ، برای هر هنرمندی متفاوت است. نویسنده با کلمه، نقاش با قلم‌مو و رنگ، مجسمه‌ساز با سنگ و... اما همه در یک چیز مشترک هستند، همه می‌خواهند آن تجربه ناب خودشان را از زندگی به ما منتقل کنند.

۳

این مجموعه گل چینی است که از میان صدها داستان ارسالی به جشنواره

بسیج، خوشه ای کوچک از آن بوستان بزرگ. حتماً شما هم با خواندن آن بوی خوشی به مشامتان می رسد. امیدواریم این گونه باشد. این بوی خوش نتیجه سلامت ذهن و پاکی قلم های جوانان و نوجوانانی است که حاضر شده اند از تجربیات تلخ و شیرین خود برای ما بگویند. نکته اساسی همین جاست که آیا جامعه ما نیازمند نویسنده است یا انسان های شریف، انسانی که خداوند به او وعده جنت نعیم را داده است. نتیجه این همه خواندن و نوشتن و کاغذ پاره کردن و خط زدن و خط زدن ها چه باشد؟ این سوالی است که همیشه باید پیش روی ما باشد.

اگر می نویسیم، سعی کنیم نویسنده ای شریف باشیم و اگر نویسنده نیستیم، انسانی شریف باشیم.